

Sygn. akt V KK 360/21

POSTANOWIENIE

Dnia 1 lutego 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Roch

w sprawie **M.W.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 1 lutego 2023 r.

kolejnych wniosków obrońców skazanego

w przedmiocie wstrzymania wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu

z dnia 29 lipca 2020 r., sygn. akt II AKa 156/18,

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Zielonej Górze

z dnia 21 grudnia 2017 r., sygn. akt II K 167/13

p o s t a n o w i ł
wniosków nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k. w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Norma ta nie wskazuje wprawdzie przesłanek, od spełnienia których zależy wstrzymanie wykonalności zaskarżonego orzeczenia, ale niewątpliwie winna ona mieć zastosowanie do sytuacji wyjątkowych, wprowadza bowiem wyjątek od zasady niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, wynikającej z art. 9 k.k.w. Przypomnieć po pierwsze należy, że prawomocne wyroki sądowe korzystają z domniemania ich prawidłowości (*res iudicata pro veritate accipitur*). W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalone jest przekonanie, że zastosowanie instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia winno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami

prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne, i w zasadzie nieodwracalne, następstwa (zob. postanowienie SN z dnia 18 listopada 2003 r., IV K.K. 347/03, OSNwSK 2003, poz. 2465; postanowienie SN z dnia 22 lutego 2007 r., WO 4/07, OSNwSK 2007, poz. 493).

Tego rodzaju następstwa złożonego nadzwyczajnego środka odwoławczego mogą zaistnieć wówczas, gdy już pobieżna analiza kasacji wskazuje na jej zasadność. Wyjątkowy charakter instytucji kasacji i związane z tym procesowe skutki zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. skutkować muszą przyjęciem, że wstrzymanie wykonania orzeczenia może nastąpić tylko wówczas, gdy zasadność złożonej kasacji jawi się jako nieomal pewna. Jedynie taka ocena może uzasadniać odstępstwo od nakazu bezzwłocznego wykonania prawomocnych orzeczeń. W sprawie niniejszej – nie przesądzając w tym miejscu w żadnej mierze końcowej oceny zasadności wniesionej kasacji – tego rodzaju okoliczności nie wystąpiły.

Na kanwie niniejszej sprawy zaznaczyć należy, że postanowieniem z dnia 22 września 2021 r. Sąd Najwyższy rozpoznał wniesione przez obrońców wnioski o wstrzymanie orzeczenia (k. 89). Aktualnie zaś złożone wnioski oparte zostały na tożsamej, w odniesieniu do tych wcześniejszych, argumentacji, skorelowanej z treścią podniesionych zarzutów. Z uwagi na powyższe wnioski te nie zasługiwały na uwzględnienie. Sąd Najwyższy odsyła w tej kwestii do przedstawionej w powyżej wskazanym postanowieniu argumentacji przyjmując ją jako własną. Za pozbawioną racji należy bowiem uznać praktykę obrońców polegającą na ponawianiu wniosków o wstrzymanie orzeczenia w oparciu o tożsamą argumentację.

Mając powyższe na względzie, wobec uznania wniosków za bezzasadne, orzeczono jak w sentencji.